

Skole:	Trinn:	Elevnummer	Kjønn:	Det første språket du lærte:
skole	7	n603	jente ☒ gutt ☐	norsk ☒ annet ☐

En Fantastisk reise

Det var en gang for ikke så lenge siden, skjedde det noe helt utrolig. Og det er det jeg skal fortelle deg om nå.

Det var fredag, og klokka var 07:00, jeg sto opp som vanlig, ordnet meg, spiste frokost og løp ut døra og rakk akkurat skolen. Når jeg kom inn i gangen var det ingen andre der. Jeg tok av meg jakka og gikk mot døra til klasserommet, men så så jeg en dør, en dør som aldri hadde vært der før. Den var knall oransje og det sto noe spesielt på døra. Jeg skjønnte ikke hva det betydde, men noe sa meg at jeg bare måtte se inn. I det jeg åpnet døra, begynte det å blåse, veldig også! Og så ble bare alt svart. Når jeg våknet, lå jeg i en stor seng, alt rundt

n 603

meg var svart, svart og rosa. Alle møblene var svarte, taket og gulvet var rosa og det var veldig mye rot her. Jeg viste ikke at det gikk å ha så mye inne i et så lite rom. Plutselig ble en dør åpnet og en mann, karnstje i 50 år kom brasende inn. "Hei" sa jeg ganske lavt, med skjelveende stemme. "Hei sand" sa mannen, som hadde et stort hår, og en gul frakke med masse rare ting hengene på frakken. "Unnskyld at jeg spør, men hvor er jeg?" spurte jeg. "Velkommen til år 5014, du er vell en av de småbarne som selger småpoker?" sa han. Og nå skjønnte jeg at jeg hadde reist i tid, 3000 år framover! "Jeg må nesten gå nå," sa jeg. "Skal du gå ut dit?" Du vet vell at det er livsfarlig å gå ut? "Hå?" svarte jeg. "Er det farlig?" "Ja," svarte han. "Der ute er alle de farlige dragene." Men jeg liker jo veldig godt eventyr, så jeg gikk ut likevel. Og da jeg kom ut skjønnte jeg hvorfor jeg ikke skulle gå ut, jeg gikk inn til professoren igjen og lurte på hvorfor det

var så mørkt, trist og grått ute. "For 3000 år siden, ble verden forhekset. Og ingen vet hvordan vi kan stoppe forvandelsen, bortsett fra meg!" sa han. "Si det da!" sa jeg iuriig. "Ok," begynte han. "Du må komme deg til 'det mørke hjørnet', og drepe den store, svarte dragen." "Men hva skal jeg drepe den med?" sa jeg. Så gikk han bort til en diger komode, og tok fram et sverd. "Ta dette," sa han. "Jeg har forsket litt på det, og fant en formel som gjør sverdet ekstra sterkt." Jeg tok i mot sverdet og kjente at det var bly tungt. "Hvordan skal jeg klare å være dette?" "Du må bare tenke at du klarer det, så klarer du det," sa han. Kom igjen nå, sa han, du kan få låne flyve bilen min, den står parkert ute i garasjen." Så gikk jeg ut, og satt meg inne i bilen. Det var likesom litt rart å kjøre i en bil som flyr 20cm over bakken. Jeg kjørte ett stykke før jeg så masse skilt. Det ene pekte mot "Det mørke hjørnet". Det var krysset over skriften med rød marling.

n 603

Akkurat som at det var noen som appsolutt ville at jeg ikke skulle gå inn dit. Men jeg svingte inn dit likevell. Jeg hadde jo selvfølgelig aldri kjørt bil før, og når den første gangen er med en flyvende bil, er det en liten utfordring. Men, jeg synes jeg klarte meg ganske bra. Jeg kom til en port der det sto, "Velkommen til: Det mørke hjørnet". Jeg kjørte innover på den ruglete oppsprukne veien. Men plutselig, så stoppet bilen. "Kom igjenn da!" sa jeg ganske lavt til meg selv. "Ja ja, jeg får well bare gå resten av veien da". Når jeg hadde gått en stund, sto jeg foran et KJEMPEDIGERT hus. Det var sikkert 20m høyt. Og innerst i huset lå det en diger svart drage og sov. Plutselig kom det en person og prikket meg på skuldra. Det var en høy mann i svart rustning. "Er det du som ofrer deg for dragen?" sa han. "Ehm... jeg skal slåss mot den, og bryte forbannelsen." sa jeg. "HAHAHA" så du skal liksom klare det?" ropte han.

"Javell, men hvordan har du tenkt at du skal bryte forbannelsen da?" sa han. "Jo, jeg har fått dette sverdet, sa jeg og viste han det. Når jeg treffer dragen med dette, blir forbannelsen brudt og alt det triste og gråe blir fargerikt og fint!"

"Bli med meg inn på kampplassen, så setter vi i gang. Og da skjønte jeg at det ikke bare var meg og dragen som skulle slåss alene, men det var masse folk som skulle se på det! Så førte mannen meg inn i et bur, og på andre siden sto dragen i et annet bur. Det var en veldig stor kampplass. Så, plutselig hørte jeg en stemme si: "Er krigerene klare?" Jeg antok at det var meg og dragen, og fikk fram et lite "Ja...." så hørte jeg "Klar for dig gå!"

Så åpnet buret seg, og dragen kom ut, den sprutet ut flammer mot meg, men jeg dukket unna. Jeg tok et skritt mot dragen, dragen tok ett skritt mot meg. Så, plutselig slo dragen

n603

vingene mot meg. Bare helt uten å tenke meg om, swingte jeg sverdet mot han, og kuttet av han vingen. Jeg hørte jubling fra tribunen, og da følte jeg meg mye sterkere. Så så jeg det, det hang et tau ned fra taket. Jeg tok tak i det, og klatret sakte men sikkert opp. Dragonen kom bare nærmere og nærmere. Nå sto den bare 2 meter unna meg. Jeg holdt hardt rundt sverdet med den ene hånda, og tauet med den andre. Så tok jeg sverdet og kuttet av dragen hodet! Jeg kunne ikke tenke at jeg gjorde noe sånt. Jeg ble kvalm bare ved tanken på at jeg faktisk hadde drept et levende vesen. Jeg hørte alle på tribunen rore og juble. Så kom professoren løpende mot meg og ga meg en klem. Så løftet han meg opp og ropte: Dette er 5000 tallets helt! Og så jublet alle sammen. Så tok professoren meg med hjem til seg selv igjen. Ute var alt fargerikt og fint igjen. Tusen

n 603

take for at du rissikerte livet for oss alle" sa han. "Bare hyggelig, sa jeg men nå må jeg nesten dra tilbake. Vist du vet hvordan jeg kommer meg hjem da." "Du må bare gå til det stedet du var når du kom hit" sa han. Så jeg gikk tilbake til den store sengen. "Men jeg må vite hvilket årstall du er fra" sa han. "Jeg kommer fra 2014" svarte jeg. Så trykket han på noen taster og sa: "Hold deg fast, vist ikke kan du bli fanget i tiden." Så jeg holdt meg godt fast i senga. Og det siste jeg hørte profsoren si var: "Du må ikke fortelle dette til noen, for da blir alt som det var før." "Jeg lover" ropte jeg før jeg snurret rundt, og våknet inne i balle kottet på skolen.

Jeg følte meg som den viktigste personen i verden. Noen dager etter reiste jeg faktisk bakover i tid, til år 1593. Det er en annen

n 603

historie som også fortjener og bli fortalt. Men
ikke denne gangen.